

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/200/2017
Identifikačné číslo spisu:	8109214674
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8109214674.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne B. bývajúcej v S., zastúpenej Mgr. Paulínou Naništovou, advokátkou v Prešove, Sládkovičova 8, proti žalovanému Z. bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. Jánom Garajom, MBA, advokátom v Prešove, Hlavná 137, o určenie vlastníckeho práva s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 38 C 89/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. marca 2017, sp. zn. 2 Co 176/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 15. marca 2017, sp. zn. 2 Co 176/2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo 16. februára 2015 (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. 38 C 89/2009-416, ktorým súd určil, že žalobkyňa je vlastníčkou bytu č. XX, vchod X bytového domu so súpisným číslom XXXX, na parcele číslo XXXX/XXX, vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu 53/4464 - in na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, všetko zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území S., vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu 53/4464 - in na parcele číslo XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 540 m² zapísaného na LV č. XXXX v katastrálnom území S.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). K porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces malo dôjsť tým, že súd prvej inštancie napriek tomu, že v priebehu konania bolo preukázané, že žalobkyňa splnila svoj dlh v rozsahu 450 000,- Sk (istina vo výške 420 000,- Sk a úrok vo výške 30 000,- Sk) až po termíne splatnosti, žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaným v žalobnom návrhu zo dňa 2. júla 2009 nezamietol. Naopak, poskytol žalobkyni lehotu na splatenie úroku z omeškania postupným odročovaním pojednávaní, bez dôležitých zákonných dôvodov, v prospech žalobkyne a po jeho splnení žalobe vyhovel. Na základe tohto konania mal

dovolateľ za to, že súd prvej inštancie prekročil návrh žalobkyne a znemožnil žalovanému, aby jeho vec bola rozhodnutá na nariadenom pojednávaní v súlade s dovtedy žalobkyňou tvrdým skutkovým stavom. Dovolateľ ďalej namietal, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k novému právnomu posúdeniu veci odvolacím súdom vo vzťahu k dojednanému úroku z pôžičky. Odvolací súd v rozsudku poukázal na rozpor dohodnutej výšky úroku z pôžičky s dobrými mravmi, keďže presahuje úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia dohody.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolaciemu súdu, aby dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol. Odvolací súd sa zrozumiteľným spôsobom vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného a uviedol dôvody, pre ktoré rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymedzené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

10. Podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP postihnuté nebolo. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že

prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd konštatuje, že dovolaním napádaný rozsudok odvolacieho súdu uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení rozsudku.

11. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, a preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.